

САЗНАЈТЕ ВИШЕ Светски дан бескућника

КАДА НЕБО ПОСТАНЕ КРОВ

Бескућника највише има у Београду, а најмање у Војводини. Просечна старост бескућника 38 година

Мушкарац старости од 55 до 59 година, ниског образовања, незапослен или ангажован на неквалификованом и слабо плаћеном послу и често зависник од алкохола, дроге или коцке, профил је бескућника у Србији, којих највише има у Београду. У главном граду Србије живи 39 одсто бескућника, а њихов број је најмањи у Војводини (14 одсто) - наведено је на конференцији за новинаре Светског дана бескућника, на којој је представљена публикација „Бескућници“.

Према резултатима пописа становништва из 2011. године, у Србији живи 445 примарних бескућника, који живе на отвореном (нпр. у парковима) и око 17.800 секундарних бескућника, који су смештени у нехигијенским насељима и објектима настањеним из нужде. У Европској унији тренутно живи 3,3 милиона бескућника - највише у Немачкој и Француској, а најмање у скандинавским земљама.

Према речима ауторке публикације, професорке Филозофског факултета **Мирјане Бобић**, студија је настала с циљем да скрене пажњу јавности на феномен бескућништва и подстакне медије, невладин сектор и доносиоце одлука на заједничко деловање у решавању и превенцији проблема.

„Покушала сам да иза пописних података дођем до маргинализованог појединца и начина на који је могуће извршити његову интеграцију у друштво. Људи који припадају категорији бескућника осећају се одбаченим, стигматизованим и криминализованим од већине, што их додатно искључује из заједнице“, рекла је Бобићева.

„Бескућници су остали без крова над главом из различитих разлога - као жртве развода, хипотеке, миграција, болести, насиља у породици, старења, пада друштвене солидарности. Међутим, бескућништво је и метафора краха државе социјалног благостања, која је водила рачуна о најугроженијим грађанима и градила социјалне станове. Због тога данас, више него икада, свако може постати бескућник - банке су преузеле наше судбине и многе особе су постале жртве хипотекарних кре-

У Европској унији тренутно живи 3,3 милиона бескућника - највише их је у Немачкој и Француској

Шилцима на бескућнике!

У Лондону се на све више места примењује антиљудска мера против бескућника - уградња металних шилка на јавне површине, испред стамбених објеката, у паркове, на клупе, испод мостова. Ова нехумана мера, која не дозвољава бескућницима да спавају на јавним површинама, изазвала је огорчење многих.

Амерички град Сан Франциско пронашао је начин да се ослободи непријатног мириса, увводећи туш-аутобус у којем бескућници могу да се окупају. И у другим срединама, не само америчким, појавиле су се иницијативе за туш-аутобусе - од Пало Алта и Сан Хозеа у Калифорнији, па до Гане и Монголије.

Где је дом мој

Армија спаса покренула је кампању да се бескућницима у Чешкој нађе макар привремени посао, новим спотом у коме 29 бескућника на железничкој станици у центру Прага пева чешку химну „Где је дом мој“, како би их пролазници приметили и престали да од њих окрећу главе.

„Пролазници радије оборе поглед да не морају да виде бескућнике који певају. То је типично за наше друштво - неподобне особе и проблеме радије превиђамо него да се њима бавимо“, казала је чешком недељнику Тиден Павла Вовелакова, из Армије спаса Чешке.

У промотивном споту за пројекат „Решеринг“ чешки бескућници налазе посао сортирања и рециклаже одеће и текстила из специјалних контејнера Црвеног крста и Армије спаса. Армија спаса у Чешкој запослила је у првом полугођу ове године 60 бескућника у том пројекту, а сада се спрема да запосли још 15 и јавност моли за финансијску помоћ, како би поставила још контејнера, поред 46 колико тренутно има на улицама Прага, Остраве, Опаве и Крнова.

дита након што су проглашене за технолошки вишак у свом предузећу“, рекла је Мирјана Бобић.

„Појам бескућника обухвата оне који немају адекватан кров над главом, изворе прихода као и кориснике прихvatилишта, свратишта и сигурних кућа. Највећи број бескућника регистрован је у Београду - нешто више од 7.100 лица. По броју бескућника предњаче градске општине Нови Београд, Палилула и Чукарица“, казала је ауторка и додала да су жене и мушкарци подједнако заступљени у овој категорији становништва.

Бескућници у већини живе у градским срединама (63 одсто укупног броја), а у групи примарних бескућника највише је средовечних мушкараца од 55 до 59 година и жена од 45 до 49 година, док су код секундарних најбројнији млади и 23 одсто их је старо до 14 година. Како је наведено, сваки пети бескућник је стар између 45 и 59 година, а сваки десети је старији од 70 година. Просечна старост бескућника је 38 година, просечна старост жена које припадају овој категорији становништва је 39,5 година, а мушкараца 36,7 година.

Помоћник директора **Републичког завода за статистику Зоран Јанчић** рекао је да је публикација „Бескућници“ једна од првих која тај феномен обрађује у целини, а на основу пописних података.

„Ауторка је анализирали социо-економске, демографске и друге карактеристике ове категорије становништва, пружајући на тај начин основ за креирање адекватне политике која ће се бавити њиховим положајем“, оценио је Јанчић и најавио да ће до краја године бити објављено још девет публикација које ће на основу података пописа из 2011. године анализирати рањиве друштвене категорије.